

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Lucií Vítkovou v právní věci

žalobce: [redacted] A [redacted] H [redacted] narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupeného Mgr. Ing. Antonínem Továrkem, advokátem,
se sídlem tř. Kpt. Jaroše 1844/28, 602 00 Brno

proti

žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR**, IČ 00025429
se sídlem v Praze 2, Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových,
se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

o zaplacení 300 060 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku ve výši 32 250 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky ve výši 10% ročně od 28. 8. 2019 do zaplacení, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Zamítá se žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku ve výši 267 810 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky ve výši 10% ročně od 28. 8. 2019 do zaplacení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Dvořáková.

- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 35.223 Kč, k rukám zástupce žalobce Mgr. Ing. Antonína Továrka, advokáta, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou ke zdejšímu soudu se žalobce domáhal zaplacení shora uvedené částky s příslušenstvím jakožto odškodnění tvrzené nemajetkové újmy způsobené žalobci nepřiměřenou délkou řízení vedeného u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. [REDAKCE]. Žalobce uváděl specifika projednávaného řízení a jeho délku, kterou shledával nepřiměřeně dlouhou, po dobu více jak 8 let, když v řízení se žalobce obrátil stejně jako více než 230 dalších vytěsněných akcionářů společnosti ArcelorMittal Ostrava a. s., ke Krajskému soudu v Ostravě s návrhem na přezkoumání přiměřenosti protiplnění podle §183 i) a následujících obchodního zákoníku. Žaloba v předmětné věci byla podána 2. 7. 2010, v předmětném řízení dle žalobce docházelo k průtahům, když bylo skončeno až na základě usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 19. 9. 2018, které nabylo právní moci 6. 11. 2018. Celkovou délku řízení pak žalobce nepovažoval za dobu přiměřenou. Nárok z titulu nepřiměřené délky řízení pak žádal odškodnit finančním plněním, když vysvětlil, ze kterých kritérií vycházel při stanovení konečné částky. Svůj nárok předběžně u žalované uplatnil dne 27. 2. 2019, žádostí z 25. 2. 2019, ve smyslu ustanovení § 14, 15, zákona č. 82/98 Sb., na nárok nebylo ze strany žalované nikterak hrazeno.
2. Žalovaná učinila nesporným uplatnění nároku žalobce u žalované dle zákona č. 82/98 Sb., dne 27. 2. 2019, jako nároku na poskytnutí zadostiučinění podle zákona č. 82/98 Sb., z nepřiměřené délky řízení vedeného u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. [REDAKCE]. Uvedla, že předmětný nárok projednala a stanoviskem z 24. 7. 2019 zkonstatovala nesprávný úřední postup, finanční plnění však žalobci neposkytla. Taktéž žalovaná ve svém vyjádření k žalobě popsala podstatný průběh řízení vedeného u Krajského soudu v Ostravě pod shora uvedenou spisovou značkou, když shrnula, že ve věci nelze zkonstatovat jednotlivé průtahy, neboť žádný z uvedených soudů, který rozhodoval v předmětném řízení, nebyl procesně nečinný. Řízení trvalo dle žalované od května 2010 do listopadu 2018, tedy po dobu 8 let a 5 měsíců, žalovaná shrnula, že ve věci rozhodoval soud I. stupně jedenkrát a soud II. stupně rovněž jedenkrát. Žalovaná dále hodnotila skutkovou a právní složitost, řízení shledávala taktéž složitým po stránce procesní, o čemž svědčil samotný rozsah spisového materiálu. Poukazovala na skutečnost, že ve věci se účastnilo celkem 237 navrhovatelů, kteří se žalobou obrátili na soud s návrhem na přezkoumání výše protiplnění při vyvlastnění menšinových akcionářů, o věci se vedlo společné řízení, řízení bylo podmíněno především listinnými důkazy a stěžejním bylo vypracování znaleckého posudku na určení výše přiměřeného protiplnění za každou jednu kmenovou akci na majitele. Její hodnota byla závěrem stanovena na částku 4 743 Kč, význam pro žalobce hodnotila žalovaná jako běžný a především poukazovala na silně sdílenou újmu s ohledem na počet navrhovatelů. Žalovaná dále poukazovala na skutečnost, že dané řízení očekávalo deklaratorní rozhodnutí vůči navrhovatelům, navrhovatelé pak byli určitým způsobem pouze pasivním prvkem řízení, když stěžejním důkazem byl znalecký posudek. Ze všech shora uvedených důvodů s ohledem na nepřiměřenou délku řízení žalovaná zkonstatovala nesprávný úřední postup ve smyslu § 13 zákona č. 82/98 Sb., finanční plnění však neposkytla a na tomto svém názoru i nadále setrvala.

3. Mezi účastníky nebyla sporná skutečnost, že žalobce předběžně uplatnil dne 27. 2. 2019 u žalované nárok na poskytnutí zadostiučinění dle zákona č. 82/98 Sb. z titulu nepřiměřené délky řízení vedeného u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. [REDAKCE] a dále konstatace nesprávného úředního postupu žalovanou, bez poskytnutí finančního plnění, stanoviskem z 24. 7. 2019.
4. Mezi účastníky zůstalo sporným splnění předpokladů pro náhradu finančního zadostiučinění z titulu nesprávného úředního postupu v namítaném řízení. Ke sporným skutečnostem soud prováděl dokazování podstatným obsahem spisu Krajského soudu v Ostravě sp. zn. [REDAKCE] ze kterého má za prokázány následující skutečnosti:

25.5.2010 byla podaná žaloba na určení výše protiplnění připadající na jednu akci společnosti Arcelor Mittal Ostrava a.s. žalobcem R [REDAKCE] K [REDAKCE] proti žalovaným Arcelor Mittal Ostrava, a. s., a Arcelor Mittal Holdings AG o zaplacení částky 143 000 Kč. Ve spise následně založeny žádosti o povolení k nahlížení do spisu u Krajského soudu v Ostravě z dat 17.8.2010. Dále zakládané žádosti o přezkoumání přiměřenosti protiplnění z 28.5.2010 adresované R [REDAKCE] K [REDAKCE] Krajskému soudu v Ostravě, výzva k zaplacení soudního poplatku z 4.5.2011, dále usnesení na odstranění vad žaloby z 4.6.2010 adresované R [REDAKCE] K [REDAKCE] další usnesení z 15. července 2010 ohledně žádosti o sdělení stanoviska k závěru Okresního soudu ve Frýdku Místku pro R [REDAKCE] K [REDAKCE] usnesení z 13.9.2010 vůči R [REDAKCE] K [REDAKCE] ohledně přiznání tlumočeného, 25.11.2010 předložení věci Vrchnímu soudu v Olomouci k rozhodnutí o věcné příslušnosti a následné rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci sp.zn. [REDAKCE] z 14.12.2010, kterým bylo rozhodnuto, že příslušné k projednání jsou krajské soudy a věc je postoupena k dalšímu posouzení Krajskému soudu v Ostravě. 11.5.2011 věc přichází na Krajský soud v Ostravě k dalšímu rozhodování, následné vydání usnesení z 15.6.2011 o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku. Následně podané odvolání 18.7.2011 a soudní poplatek doplacen, další výzvy adresované R [REDAKCE] K [REDAKCE] ze strany Krajského soudu v Ostravě ze dne 23.8.2010, předložení věci k rozhodnutí o věcné příslušnosti Vrchnímu soudu v Olomouci 11.2.2011 a dále usnesení Vrchního soudu v Olomouci [REDAKCE] z 22.2.2011, který určil příslušnost Krajského soudu v Ostravě. Opakované předklady písemností do německého jazyka a určování tlumočeného tlumočnickům a usnesení z 2.9.2011 vůči R [REDAKCE] K [REDAKCE] ohledně vrácení přeplatku soudního poplatku a vrácení zaplaceného soudního poplatku, následné odvolání proti usnesení z 14.10.2011. Odmítnutí odvolání Krajským soudem v Ostravě č. j. [REDAKCE] ze dne 8.11.2011, dále 27.12.2011 žádost o nahlédnutí do spisu a doručování jako účastníkům řízení [REDAKCE] D [REDAKCE] H [REDAKCE] a společnost MT Apsol s.r.o., následný vstup Krajského státního zastupitelství v Ostravě 12.1.2012 do řízení, předložení věci k rozhodnutí o odvolání Vrchnímu soudu v Olomouci dne 16.1.2012 a následné usnesení Vrchního soudu v Olomouci sp.zn. [REDAKCE] ohledně potvrzení usnesení soudu prvního stupně z 16. února 2012. Předložení věci Vrchnímu soudu v Olomouci 14.4.2012 a dále usnesení Vrchního soudu v Olomouci sp.zn. [REDAKCE] z 31.5.2012, jímž bylo potvrzeno usnesení soudu I. stupně ohledně zastavení řízení vůči navrhovateli R [REDAKCE] K [REDAKCE]. Následně opravné usnesení pokud jde o záhlaví doplnění třetího účastníka Vrchního státního zastupitelství v Olomouci z 31.5.2012. Podání 2.7.2010 o přezkoumání výše proti plnění podané R [REDAKCE] G [REDAKCE] vůči Krajskému soudu v Ostravě, výzva k zaplacení soudního poplatku 15.2.2011, soudní poplatek složen dne 24.2.2011, mezitím zaslán seznam žalob ke spisové značce, dále usnesení Krajského soudu v Ostravě, č.j. [REDAKCE] kde Krajský soud v Ostravě rozhodl o spojení řízení vedených u Krajského soudu v Ostravě zde vyjmenovaných pod jedno řízení ke společnému projednání a rozhodnutí, a to řízení vedené pod sp.zn. [REDAKCE] kde je žalobce v hlavičce označen pod písmenem d) jako jeden z mnoha žalobců a dále žádost o přezkoumání přiměřenosti proti plnění a přiznání doručované žalobcem A [REDAKCE] H [REDAKCE] Krajskému soudu v Ostravě 8.7.2010, původně přiřazené pod sp.zn. [REDAKCE] a záznam o složení soudního poplatku k výzvě 9.3.2011 a doručování rozhodnutí o

spojení věcí. Dále založeny další dílčí spisy, pod kterými byly vedeny jednotlivé žaloby dílčích navrhovatelů, konkrétně vedené pod jednotlivými spisovými značkami u Krajského soudu v Ostravě [redacted], dále [redacted] a dále [redacted] které byly všechny spojeny ke společnému rozhodování pod jedno řízení vedené pod sp.zn. [redacted]. Z dalšího spisového materiálu se podává jednotlivý spisový materiál k jednotlivým dílčím žalobám, které byly podávány dílčími navrhovateli a následně založený znalecký posudek č. [redacted] doručený 6.9.2011 Krajskému soudu v Ostravě společností, která jej zpracovávala PricewaterhouseCoopers Česká republika s.r.o. z 2.11.2010. Úřední záznam ze dne 6.6.2013 s uvedením jednotlivých dílčích spisových značek, pod kterými je řízení vedeno a taktéž ohledně tabulky, pokud jde o spisový materiál, kde jsou jednotlivé žaloby včetně dalších spisových materiálů uvedeny s referátem soudce, nechť účastníci sdělí jejich zastoupení advokáty na straně 2316 páté části spisu sdělení z 6.6.2013 vůči účastníkům ohledně vedení řízení pod sp.zn. [redacted] s tím, že ostatní značky spisové, pod kterými byly vedeny jednotlivé dílčí návrhy účastníků byly zmylněny s ohledem na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 29Cdo 3856/2010 z 26.10.2010 a nadále jsou další návrhy brány jako přistoupení k prvnímu řízení. Účastníci dále poučováni dále ve smyslu ust. § 43 o.s.ř. k odstranění vad žaloby a ke sdělení, zda se jednání budou účastnit osobně či v zastoupení advokátem s ohledem nařízení jednání. Následně reakce účastníků od 5.4.2013 ohledně sdělování řádného označení účastníků a taktéž k nařízení jednání. Následně byly zakládány i plné moci k zastupování jednotlivých účastníků, 9.5.2013 soudkyně Mgr. Halfarová žádala místopředsedu soudu o zajištění jednací síně, která by kapacitně umožňovala věc projednat a rozhodnout, a to pro datum 2. až 6.9.2013. Jednání nařízeno na 26.8.2013 referátem z 27.6.2013, přeposlání k žádostem stejnopisu žalob od účastníků, dále založené omluvy z jednání a žádosti o zaslání protokolu z jednání, založený znalecký posudek ve věci posouzení znaleckého posudku č. [redacted] vypracovaného SRM Catcoma a.s., usnesení Krajského soudu v Ostravě č.j. [redacted] ze dne 27.8.2013 o ustanovení znalce vgdAppraisale s.r.o. ke zpracování znaleckého posudku z oboru ekonomika a následné sdělení o průběhu jednání z 26.8.2013, kdy soudkyně sděluje pořízení zvukového záznamu. Usnesení Krajského soudu v Ostravě sp.zn. [redacted] ze dne 26.8.2013 o zastavení řízení o návrhu podaném navrhovatelkou č. 184, dále uložení povinnosti k odstranění vad návrhu pro navrhovatele č. 222 usnesením z 26.8.2013. Dále uložení povinnosti k odstranění vad návrhu navrhovatelky č. 231 usnesením z 26.8.2013, zastavení řízení o návrhu podaném navrhovatelem č. 232 usnesením z 26.8.2013, výzva k doložení právní subjektivity pro účastníky č. 70, 175 a 176, usnesením z téhož dne, dále opravné usnesení vydané dne 11.9.2013 ohledně opravy jména znaleckého ústavu, který byl ustanoven a dále sdělení ohledně převzetí spisového materiálu k vypracování znaleckého posudku z 15.11.2013. Dále doplňující podání jednotlivých navrhovatelů doručené 16.1.2014 soudu ohledně výzvy, která byla zaslána k právní subjektivě, žádost doručovaná znaleckému ústavu 7.2.2014, kdy lze očekávat zpracování znaleckého posudku a dále odpověď znaleckého ústavu z 21.2.2014. Uvedeno, že dosud nebyly doloženy podklady od společnosti Arcelor Mittal Ostrava a tyto brání řádnému zpracování znaleckého posudku, doložené požadované doklady, které byly žádány. Výzva soudu k zaslání podkladů znalci ze strany žalovaného 24.2.2014 tedy výzva k podání součinnosti znalci, dále sdělovány dědická řízení po V [redacted] B [redacted] vedené pod sp.zn. [redacted] u notáře v Hradci Králové, opětovná výzva na znalecký ústav ohledně zpracování znaleckého posudku 7.5.2014 a dále výzva vůči znaleckému ústavu učiněná soudkyní 26.5.2014 s tím, že pokud podklady od společnosti žalovaného nebudou do 15.6.2014 zaslány, žádá o neprodlené sdělení soudu. Opětovná výzva činěná vůči znaleckému ústavu ze strany soudu dne 23.6.2014 nechť ve lhůtě sedmi dnů uvede, zda již obdržel veškeré doklady a následné sdělení ze

dne 10.7.2014. Dále výzva zástupce prvního navrhovatele z 5.8.2014 o sdělení, jaké překážky brání vypracování znaleckého posudku a následná odpověď soudkyně 6.8.2014. Dále sdělení vůči účastníkům činěné soudkyní dne 6.8.2014 s tím, že dle sdělení znalce doručeného 9.7.2014 znalec obdržel již 16.6.2014 poslední část požadovaných dokladů a znalecký posudek, pokud jde o zpracování předpokládá nejdříve za tři měsíce. Dále sdělení soudkyně, že pokud jde o ústní jednání 26.8.2013 nebyl sepsán písemný protokol, pouze existuje zvukový záznam a dále sdělení, které bylo zasíláno znaleckému ústavu ze strany soudu 1.10.2014 o případném uložení pořádkové pokuty v případě řádného nezaslání a včasného nezaslání znaleckého posudku. Urgenci zaslání písemného sdělení dle žádosti z 1.10.2014 adresovaná znaleckému ústavu 3.11.2014 a sdělení jednatele znaleckého ústavu z 17.10.2014. Výzva soudkyně k neprodlenému dodání znaleckého posudku 14.1.2015 před uložení pořádkového opatření a následné sdělení znaleckého ústavu 26.1.2015 s tím, že znalecký posudek je aktuálně finalizován a v průběhu příštího týdne bude doručován. Zasláný znalecký posudek č. [REDAKCE] na č.l. 2865 z 3.2.2015, celkově tři díly obsáhlého znaleckého posudku včetně příloh až do strany 3673, zaslání znaleckého posudku ze strany soudu jednotlivým účastníkům přípisem ze dne 5.2.2015. Dále výzva na notáře ohledně průběhu dědického řízení po V [REDAKCE] B [REDAKCE] vedeného pod sp.zn. [REDAKCE] u Mgr. Jana Křečka, notáře. Žádost o případné písemné vyjádření se k posudku adresovaná ze strany soudu jednotlivým účastníkům 9.2.2015, případně doručení otázek na znalce v případě jeho předvolání. Dále prodlužovaná lhůta k vyjádření se k posudku do 1.4.2015. Soudkyně vyhovovala žádostem o elektronické zaslání posudku, které byly adresované soudu od jednotlivých účastníků. Taktéž ohledně zaslání příloh posudku žádaných 17.2.2015. Ve věci aktuálně uvedeno 237 účastníků, pokud jde o žalobce, nevyhovění žádosti o prodloužení lhůty k vyjádření se k znaleckému posudku rozhodnutím soudkyně z 27.3.2015. Zasláná opětovná vyjádření navrhovatelů ke znaleckému posudku včetně stanovisek a příloh a dále vyhotoveno usnesení o přiznání znaleckého 13.4.2015 pokud jde o podaný znalecký posudek. Dále preposílání rozhodnutí ohledně přiznání znaleckého jednotlivým účastníkům. Konec spisu 3909 č.l. Pokynem předsedy ze dne 17.4.2015 bylo následně nařízeno ústní jednání na den 16.6. a 17.6.2015, následně přípisem z 11.6.2015 se omluvil zástupce znaleckého ústavu z nařízeného jednání. Při jednání konaném 16.6.2015 bylo provedeno dokazování znaleckým posudkem, dále výslech zástupce znaleckého ústavu, v rámci ústního jednání konaného 17.6.2015 byly proneseny závěrečné návrhy a vydáno usnesení, jímž bylo rozhodnuto ve věci samé. 30.6.2015 bylo vydáno doplňující usnesení, proti kterému podali někteří žalobci odvolání, a to v průběhu srpna roku 2015, následně se v prosinci 2015 k odvolání vyjádřili žalovaní a usnesením ze dne 16.12.2015 byli žalobci vyzváni k zaplacení soudního poplatku za odvolání. Usnesením z 16.2.2016 bylo odvolací řízení ve vztahu k žalobci 7,17,18 a 19 zastaveno, toto usnesení bylo usnesením ze dne 7.3. 2016 zrušeno, neboť došlo k zaplacení soudního poplatku za odvolání. 30.5.2016 bylo zasíláno odvolání žalobců protistraně, respektive společnosti ArcelorMittal Ostrava a.s. a Arcelor Mittal Holdings AG, když řízení bylo vedeno za účasti těchto společností s označením účastníků a) a b). Následně došla reakce žalobců zastupovaných JUDr. Zímkou k odvolání žalobce b), tato reakce byla následně zasílána 28.6.2016 právnímu zástupci žalobci b). Věc byla předkládána Vrchnímu soudu v Olomouci 1.8.2016 a následně byly do spisu zakládány repliky doplnění odvolání v průběhu září roku 2016. 28.11.2016 byl usnesením Vrchního soudu v Olomouci vyzván žalobce a) k zaplacení soudního poplatku za odvolání a následně zaslal žalobce 233 žádost o osvobození od soudního poplatku za odvolání. Věc byla vrácena Krajskému soudu v Ostravě bez věcného vyřízení dne 23.12.2016 s tím, že soud prvního stupně nevybral soudní poplatek o navrhovatele 222 a 233 s tím, že je nadále nutné o žádosti žalobce 233 o osvobození od soudních poplatků rozhodnout. 1.2.2017 bylo rozhodnuto o nepřiznání osvobození od soudních poplatků a neustanovení zástupce pro odvolací řízení žalobci 233, usnesením ze dne 1.2.2017 bylo

odvolací řízení ve vztahu k žalobci 222 pro nezaplacení soudního poplatku zastaveno. Proti tomuto usnesení podal žalobce 222 odvolání proti usnesení o neosvobození od soudních poplatků, podal žalobce 223 6.3.2017 odvolání. 7.3.2017 byl odvolatel vyzván, aby doložil účetní závěrky, tedy své majetkové poměry a podáním došlým soudu 24.3.2017 požádal žalobce 223 o prodloužení lhůty ke splnění dané povinnosti. 28.3.2017 bylo vydáno opravné usnesení k usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 1.2.2017, 31.3.2017 požádal žalobce 223 opětovně o prodloužení lhůty ke splnění povinnosti. Následně 18.4.2017 vzal žalobce svou žádost o osvobození od soudních poplatků zpět. Věc byla předkládána Vrchnímu soudu v Olomouci dne 22.5.2017, když následně usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 19.6.2017 bylo usnesení soudu prvního stupně ze dne 1.2.2017 ve znění opravného usnesení ze dne 28.3.2017 o odvolání žalobce 222 potvrzeno. Usnesením z 30.8.2017 byl žalobce R [REDAKCE] K [REDAKCE] vyzván k zaplacení soudního poplatku za odvolání, usnesením z 10.10.2017 bylo odvolací řízení o odvolání žalobce 233 z důvodu nezaplacení soudního poplatku zastaveno. Proti tomuto usnesení podal žalobce 233 dne 3.11.2017 odvolání. Usnesením ze dne 7.11.2017 byl žalobce 233 vyzván k odstranění vad odvolání. Na to reagoval podáním došlým soudu 2.12.2017. Následně usnesením z 12.12.2017 bylo usnesení o zastavení odvolacího řízení ve vztahu k žalobci 233 zrušeno, neboť tento soudní poplatek za odvolání v odvolací lhůtě zaplatil a věc byla následně předkládána opětovně vrchnímu soudu dne 26.1.2018. Pokynem předsedy odvolacího senátu ze dne 28.6.2018 bylo nařízeno odvolací jednání na den 19.9.2018. 19.9.2018 se konalo odvolací jednání, na kterém bylo vyhlášeno usnesení – tím bylo částečně usnesení soudu prvního stupně ve věci samé potvrzeno a částečně bylo odvolání účastníka a) a b) odmítnuto. Dále bylo rozhodováno, že na nákladech řízení nemají účastníci navzájem nárok, dále soud určil výši přiměřeného protiplnění za každou jednu kmenovou akci 4 743,-Kč. Soud rozhodnutí soudu prvního stupně potvrdil jakožto správné. Současně soud potvrdil správné rozhodnutí o nákladech řízení, když soud zohlednil úspěch navrhovatelů s tím, že navýšil protiplnění minoritním akcionářům. Rozhodnutí nabylo právní moci 6.11.2018.

5. Z výpisu z účtu majitele k zadanému datu, včetně zástav a PPN na žalobce č. [REDAKCE] základní evidenci Střediska cenných papírů vyplývá 62 kusů akcií vlastněných žalobcem v minulosti, pokud jde o předmětnou společnost.
6. Na základě provedeného dokazování podstatným obsahem spisu Krajského soudu v Ostravě sp. zn. [REDAKCE] má soud za prokázán skutkový stav shodně s průběhem řízení vylíčeným účastníky, z výpisu z účtu majitele k zadanému datu, včetně zástav a PPN, konkrétně k datu 19. 1. 2007, má soud za zjištěno v minulosti vlastnění 62 kusů akcií společností Mittal Steel Ostrava žalobcem, z nesporných tvrzení účastníků má pak soud za zjištěno řádné uplatnění nároku žalobcem u žalované dne 27. 2. 2019 a nevyhovění nároku na finanční zadostiučinění stanoviskem z 24. 7. 2019 při shledání odpovědnostního titulu ve smyslu § 13 zákona č. 82/98 Sb.
7. Podle ustanovení § 1 zákona č. 82/98 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím, nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (dále jen "OdpŠk"), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.
8. Podle § 2 OdpŠk, odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit.
9. Podle § 13 odst. 1, OdpŠk, stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti, učinit úkon, nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení

úkonu, nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon, nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě.

10. Podle § 31a odst. 1, OdpŠk, bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím, nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění, za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odstavce 2 citovaného ustanovení, se zadostiučinění poskytuje v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle odstavce 3, citovaného ustanovení, v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1. věty druhé a třetí, nebo § 22 odst. 1, věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k za a) celkové délce řízení, za b) složitosti řízení, za c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, za d) postupu orgánu veřejné moci během řízení a za e) významu předmětu řízení pro poškozeného.
11. Soud posoudil předmětnou věc po právní stránce podle § 1 odst. 1, § 5 písm. b), § 13 odst. 1 a § 31a odst. 1, 2 a 3 OdpŠk, když se žalobce po žalovaném domáhal zaplacení zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 300 060 Kč s příslušenstvím, která mu měla vzniknout nesprávným úředním postupem, a to porušením povinnosti, vydat rozhodnutí v řízení vedeném u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. [REDAKCE] v přiměřené lhůtě, ve smyslu § 13 odst. 1 věty třetí OdpŠk. Pro soudní řízení není obecně stanovena žádná lhůta, kterou by bylo možné považovat za přiměřenou. Judikatura Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku (dále jen „ESLP“), za aspekty přiměřenosti lhůty považuje jednak zájem účastníka na rychlém vyřízení věci a jednak obecný zájem na řádném výkonu spravedlnosti. Přitom přihlíží ke složitosti věci, chování účastníků a státních orgánů a významu řízení pro účastníka. Tomu odpovídá i ustanovení § 31a odst. 3 OdpŠk, dle kterého soud přihlíží při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k celkové délce řízení, složitosti řízení, jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, postupu orgánu veřejné moci během řízení a významu předmětu řízení pro poškozeného. Tato kritéria se pak použijí i na zjištění, zda byla délka řízení přiměřená (k tomu srovnej například rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 8. 2012, sp. zn. 30 Cdo 35/2012).
12. Při stanovení celkové doby řízení vyšel soud z toho, že občanské soudní řízení začíná doručením žaloby soudu, jeho konec pak spadá v jedno s okamžikem nabytí právní moci konečného rozhodnutí (jak uzavřel Nejvyšší soud ve svém stanovisku občanskoprávního a obchodního kolegia z 13. 4. 2011, Cpjn 206/2010, část III. 1,2). Předmětné řízení se odvíjelo od doručení návrhu soudu dle ustanovení § 183k) obchodního zákoníku, o přezkoumání přiměřenosti protiplnění dne 22. 7. 2010, do právní moci konečného rozhodnutí ve věci Vrchního soudu v Praze 6. 11. 2018. Soud proto stanovil celkovou délku řízení v délce 8 let a 2 měsíců. Tato délka se jeví nepřiměřeně dlouhou. V důsledku porušení práva žalobce na vydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě, mu vznikla nemajetková újma (presumovaný vznik újmy žalovaná nevyvracela), kterou je nutno odškodnit v penězích, neboť žádné okolnosti, pro něž by bylo namístě spokojit se v dané věci pouze s konstatováním porušení práva, žalovaná netvrdila a soud je neshledal (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 2. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2828/2011). Soud pak uvádí, že dle aktuální judikatury je finanční zadostiučinění formou primárního odškodnění žalobce, neshledal proto pouhé konstatování porušení práva ze strany

žalované formou dostačující, a to s ohledem právě na délku řízení, která je jedním ze zásadních kritérií.

13. Postup při určení přiměřené výše peněžitého zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nepřiměřenou délkou řízení stanovil ve své ustálené judikatuře Nejvyšší soud. Zdůraznil, že pro zachování jednotnosti rozhodování ve věcech odškodnění za porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě je nezbytné, aby soudy ve svých rozsudech podrobně vysvětlily, z jaké základní částky odškodnění vyšly, a jakým způsobem, včetně procentního vyjádření, zohlednily kritéria uvedená v § 31a odst. 3 písm. b) až e) OdpŠk, při určení konečné výše odškodnění (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 10. 2010, sp. zn. 30 Cdo 3026/2009). Na závěru o výši zadostiučinění by se měla kritéria uvedená v § 31a odst. 3 písm. b) až e) OdpŠk projevit ve stejném poměru, v jakém se podílela na celkové délce řízení; zásadně vhodnou formou tohoto projevu je procentní modifikace základní částky odškodnění.
14. Z konstantní judikatury ESLP a Nejvyššího soudu (viz. např. rozsudky ze dne 12. 1. 2011, sp. zn. 30 Cdo 1151/2009, ze dne 26. 1. 2011, sp. zn. 30 Cdo 4889/2009, nebo ze dne 13. 7. 2011, sp. zn. 28 Cdo 4540/2009) plyne, že za soudní řízení lze přiznat účastníku řízení základní částku v rozmezí mezi 15 – 20 000 Kč za první dva roky, a dále pak za každý další rok řízení. Za posuzované řízení v délce 8 let a 2 měsíců, soud jako základní částku finančního zadostiučinění přiznal částku 15 000 Kč za první dva roky, a dále vycházel z této částky, i za další trvání řízení, tedy dospěl k základní částce finančního zadostiučinění ve výši 107 500 Kč. Uvedenou částku soud zvolil z důvodu, že délka řízení nebyla nikterak extrémní, a taktéž s ohledem na specifika daného řízení. Tuto částku je potom nutné upravit v důsledku demonstrativně vyčíslených kritérií, uvedených pod písmeny b) až e) § 31a odst. 3 OdpŠk, což soud učinil.
15. Z důvodu **složitosti** řízení soud odečetl z celkové částky finančního plnění, ke které dospěl, 30 %, neboť shledal skutkovou a procesní náročnost projednávaného řízení s ohledem na množství účastníků (celkem 237 navrhovatelů), kteří se obrátili na soud s žalobou na přezkoumání výše přiměřenosti protiplnění menšinových akcionářů, a o čemž se vedlo společné řízení. Právě počet účastníků jednoznačně navýšil časovou náročnost procesních úkonů soudu, po skutkové stránce potom bylo důležité vypracování znaleckého posudku k ocenění hodnoty kmenové akcie, ve věci pak byly prováděny další listinné důkazy, s ohledem na velikost dané společnosti pak především vypracování znaleckého posudku zabralo značnou část řízení, a to 1 a půl roku, s ohledem na shromažďování podkladů nutných pro vypracování znaleckého posudku. Ve vztahu k jednotlivým žalobcům s ohledem na jejich počet, potom byla vydávána procesní usnesení, a to výzvy k odstranění vad podání, zastavení řízení, výzva k doložení oprávnění jednat za žalobce, výzvy k zaplacení soudních poplatků, usnesení o zastavení odvolacího řízení pro nezaplacení soudního poplatku za odvolání a případné jejich následné rušení, když s ohledem na počet účastníků – žalobců, bylo nutné tyto procesní rozhodnutí rozepisovat a předvolávat účastníky k jednání. Věc byla vedena na dvou stupních soudní soustavy, soud I. stupně rozhodoval jedenkrát, odvolací soud taktéž jedenkrát, ve věci proběhla celkem 4 jednání.
16. Soud dále odečetl 30% z celkové částky, ke které dospěl, z důvodu **sdílené újmy**, a to právě s ohledem na velké množství účastníků řízení, kteří sdíleli stejný osud svých nároků. Institut sdílené nemajetkové újmy lze použít tam, kde nemajetková újma do určité míry mezi účastníky řízení je sdílena, tedy nabízí jisté rozprostření sdílených subjektivních dopadů vedeného sporu oproti například standardnímu kontradiktornímu řízení dvou stran, s četnějším účastnictvím na jedné straně či obou stranách, kdy každý ze společníků může pocítovat vedení sporu jako by jej vedl sám. Nejvyšší soud pak ve svých rozhodnutích taktéž sdílí názor ESLP, že v případě většího počtu účastníků lze výši

přiměřeného zadostiučinění přiznaného jednotlivým účastníkům, přiměřeně snížit s ohledem na to, aby celková částka přiznaná všem účastníkům byla přiměřená závažnosti porušení práva v konkrétní věci. Snížení částky potom bude na místě především v případech s větším počtem účastníků, tedy jako v posuzovaném případě.

17. Pokud jde o **význam** předmětu řízení pro účastníka, i soud zde snižoval částku o 10%, neboť daný typ řízení není typem sporu, se kterým ESLP spojuje vyšší význam řízení pro účastníky (za řízení se zvýšeným významem pro účastníky jsou považována zejména řízení trestní, opatrovnická, pracovněprávní, o osobním stavu, ve věcech sociálního zabezpečení a týkající se zdraví nebo života). Soud se dále zabýval taktéž skutečností, co bylo pro žalobce takzvaně „v sázce“, když odškodnění za nepřiměřenou délku soudního řízení, se poskytuje za nejistotu spojenou s právním postavením poškozeného, která je tím větší, čím větší je význam předmětu řízení pro poškozeného (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 18. 10. 2011, sp. zn. 30 Cdo 1313/2010). Pro žalobce bylo předmětem řízení pouhé určení hodnoty akcie, kdy žalobce byl v nejistotě ohledně hodnoty akcie, které bylo nutné stanovit na základě znaleckého posudku, žalobce jak bylo prokázáno, vlastnil celkem 62 kusů akcií, jejich hodnota pak byla následně stanovena na částku 4 743 Kč, když předmětem řízení byl návrh na určení přiměřené hodnoty akcií, u nichž byla valnou hromadou žalované společnosti navržena hodnota 4 000 za jednu akcií. Ve hře tedy byla pouze nejistota žalobce, zda hodnota akcií bude stanovena ve vyšší či nižší částce, než která byla stanovena valnou hromadou. Soud je proto přesvědčen, že význam předmětu řízení pro žalobce byl nižší.
18. Ze všech shora uvedených důvodů proto soud dospěl k nutnému ponížení o 70% z částky 107 500 Kč, na částku 32 250 Kč, když pokud jde o ostatní kritéria, tyto neshledal významnými pro jakékoli navýšení či ponížení finanční částky s ohledem na specifika projednávaného případu a tuto částku pod výrokem I. spolu se zákonným úrokem z prodlení, žádaným řádně po uplynutí 6 měsíců od uplatnění nároku žalobce u žalované, ve smyslu ustanovení § 14, 15 OdpŠk, v zákonné výši dle ustanovení § 1970 o. z., žalobci přiznal.
19. Pod výrokem II. soud rozhodoval o zamítnutí části nároku, který svou výší přesahuje částku, která byla soudem určena adekvátním přiměřeným zadostiučiněním.
20. Pod výrokem III. soud rozhodoval o náhradě nákladů řízení ve smyslu ustanovení § 142 odst. 3 o. s. ř., když rozhodnutí o výši plnění záviselo na úvaze soudu, žalobce byl co do základu nároku úspěšný, náleží mu proto náhrada nákladů řízení, spočívající v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2 000 Kč, v nákladech právního zastoupení dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen „AT“), za jednotlivé úkony právní služby, a to příprava a převzetí věci, podání žaloby, návrh na změnu žaloby z 1. 10. 2019, sdělení na výzvu soudu 7. 10. 2019, vyjádření žalobce z 3. 12. 2019, účast u ústního jednání dne 5. 11. 2019 a 12. 5. 2020, tedy za 7 úkonů právní služby á 3.100 Kč dle ust. §9 odst. 4 písm. a) AT ve výši 21.700 Kč, příslušný počet režijních paušálů á 300 Kč za tytéž úkony právní služby ve smyslu ustanovení § 13, ve výši 2.100 Kč a dále cestovní výdaje na trasu Brno – Praha a zpět k ústnímu jednání soudu dne 12. 5. 2020 – 416 km, dle údajů z velkého technického průkazu osobního automobilu obhájce, kterým bylo cestovné vykonáno a vyhl. č. 358/2019 Sb. MPSV (průměrná spotřeba vozidla 5,33 l/100 km, cena paliva benzin 95 32 Kč/l, sazba náhrady za používání silničního vozidla za 1 km 4,2 Kč) ve výši 2.456,72 Kč, dále za náhradu za promeškaný čas dle ust. §14 AT 12 započatých půlhodin v celkové výši 1.200 Kč (k jednání soudu dne 12. 5. 2020), to vše vyjma soudního poplatku zvýšené o 21% řádně doloženého DPH advokáta, celkově ve výši 35.223 Kč

21. Lhůta k plnění ve výroku I. i III. byla stanovena ve lhůtě 15 dnů s ohledem na organizačně technické možnosti žalované plnit dle ustanovení § 160 odst. 1, část věty za středníkem.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího ve 3 vyhotoveních.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (exekuci).

Praha 12. května 2020

Mgr. Lucie Vítková v.r.
soudkyně